



“ผู้ไถ่” ฉบับรายงานสถานการณ์

เพื่อนำเสนอข่าวสารด้านสิทธิมนุษยชน สังคม ศาสนา และสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ ๑ ประจำปี ๒๕๕๔

คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนาสังคม : แผนกความยุติธรรมและสันติ (ยส.)

(เผยแพร่สำหรับสมาชิก)

ร่วมส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาแก่ลูกแรงงานข้ามชาติ

แรงงานข้ามชาติที่อพยพเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ พม่า ลาว และกัมพูชา โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศพม่ามีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากปัญหาการเมืองภายในประเทศและมีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทยเป็นแนวยาว แรงงานเหล่านี้จะเข้ามาพร้อมกับครอบครัว ส่งผลให้มีเด็กที่ติดตามพ่อแม่เข้ามา รวมทั้งที่เกิดและโตในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก โดยเด็กเหล่านี้ส่วนหนึ่งได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนรัฐบาล ตามสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการรับรองไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก และรับรองอย่างเป็นทางการ พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องรับเด็กที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือเด็กที่ไม่มีสัญชาติไทยเข้าเรียน

อย่างไรก็ตาม ยังมีเด็กลูกแรงงานข้ามชาติอีกเป็นจำนวนมากที่ยังเข้าไม่ถึงสิทธิดังกล่าว อันเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ทั้งในส่วนของครอบครัวเด็กเองที่มีฐานะยากจนหรือไม่ทราบถึงสิทธิของตน และในส่วนของโรงเรียนที่ไม่ทราบถึงระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการดังกล่าว หรือมีงบประมาณไม่เพียงพอ รวมไปถึงอคติของครูและผู้บริหารโรงเรียนไทยที่ไม่ต้องการให้บุตรหลานของตนเรียนร่วมกับลูกของแรงงานข้ามชาติ นอกจากนี้ยังมีประเด็นเรื่องความหวาดระแวงต่อความมั่นคงของรัฐบาลไทย

จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มีเด็กจำนวนมากที่ไม่ได้เข้าไปสู่ระบบการศึกษา ต้องออกไปทำงาน

ก่อนวัยอันควร ต้องทำงานในรูปแบบที่ไม่เหมาะสม บางส่วนไม่มีใครดูแลในช่วงเวลาที่พ่อแม่ออกไปทำงาน สภาพการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกหลายประการ ทั้งปัญหาเด็กเร่ร่อน ปัญหา ยาเสพติด อาชญากรรม และเด็กอาจตกเป็นเหยื่อของขบวนการค้ามนุษย์ ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาสังคมที่ซับซ้อนและรุนแรงยิ่งขึ้น

การให้การศึกษแก่ลูกแรงงานข้ามชาติจะช่วยให้เด็กเหล่านี้มีความรู้ มีทักษะในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและครอบครัว ให้มีความเป็นอยู่อย่างสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสามารถอยู่ร่วมกับสังคมไทยได้อย่างสอดคล้องกลมกลืน อันจะนำไปสู่ความสงบสุขในสังคมต่อไป

ด้วยตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการพัฒนาสังคม แผนกความยุติธรรมและสันติ (ยส.) คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อการอภิบาลสังคม แผนกผู้อพยพย้ายถิ่นและผู้ถูกคุมขัง (NCCM) และสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย จึงได้จัดสัมมนา “ร่วมส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาแก่ลูกแรงงานข้ามชาติ” เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ที่ห้องประชุม เดอ มงฟอร์ต อาคารมูลนิธิเซนต์คาเบรียล ซอยทองหล่อ ๒๕ สุขุมวิท ๕๕ โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนากว่า ๔๐ คน ประกอบด้วย นักบวชชาย - หญิง เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานคาทอลิก ผู้แทนจากสภาการศึกษาคาทอลิกฯ บุคลากรจากหน่วยงานราชการ อาทิจุฬาราชมนตรี ผู้แทนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ผู้แทนจากศูนย์สิทธิมนุษยชนศึกษาและการพัฒนา
สังคมมหาวิทยาลัยมหิดล เป็นต้น



กระบวนการสัมมนา
เริ่มด้วยการนำเสนอ
กรณีศึกษา ซึ่ง คุณ
ปภีพัทธ์ ไผ่ตระกูล
พงศ์ เจ้าหน้าที่ฝ่าย
สิทธิมนุษยชน ยส. ได้

ลงไปเก็บข้อมูลจาก ๔ พื้นที่ตัวอย่าง ได้แก่ พื้นที่
อ.แม่สอด จ.ตาก, อ.เมือง จ.สมุทรสาคร, อ.เมือง จ.
ระนอง, อ.เมือง จ.ภูเก็ต และพื้นที่ศึกษาพิเศษ -
ศูนย์การเรียนรู้ลาซาล อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี
มีผลสรุปโดยสังเขป ดังนี้

พื้นที่ตัวอย่างมีรูปแบบการจัดการศึกษาให้แก่
ลูกแรงงานข้ามชาติแตกต่างกันไปตามบริบทของแต่ละ
พื้นที่ ในพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากมีการ
จัดระบบการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมทั้งในส่วนของ
โรงเรียนรัฐบาลและศูนย์การเรียนขององค์กรพัฒนา
เอกชน มีจำนวนเด็กที่ได้รับการศึกษามากที่สุด ส่วน
หนึ่งเป็นเพราะมีเด็กอยู่ในพื้นที่จำนวนมากและพ่อแม่
ที่เป็นแรงงานส่วนใหญ่ทำงานในโรงงานและสวน
เกษตรซึ่งไม่มีการเคลื่อนย้ายมากนัก พื้นที่จังหวัด
สมุทรสาครมีการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบในส่วนของ
โรงเรียนรัฐบาล สำหรับศูนย์การเรียนขององค์กร
เอกชนยังมีไม่มากนัก แต่มีวัดหลายแห่งที่ช่วยจัด
การศึกษาให้กับเด็กที่อยู่ในชุมชนรอบบริเวณวัด ใน
พื้นที่จังหวัดระนอง องค์กรเอกชนเป็นผู้ริเริ่มจัด
การศึกษาให้แก่เด็กกลุ่มนี้มาอย่างต่อเนื่องจนกระทั่ง
สามารถผลักดันให้เข้าสู่ระบบโรงเรียนของรัฐบาลและ

เป็นที่ยอมรับมากขึ้นในปัจจุบัน สำหรับพื้นที่จังหวัด
ภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนลูกแรงงานข้ามชาติได้รับ
การศึกษาน้อยที่สุด ยังไม่มีระบบการจัดการศึกษา
อย่างเป็นรูปธรรมทั้งในส่วนของโรงเรียนรัฐบาลและ
องค์กรเอกชนเนื่องจากการเคลื่อนย้ายของแรงงาน
และค่าครองชีพสูง

ปัญหาอุปสรรคที่พบในการจัดการศึกษาให้แก่
ลูกแรงงานข้ามชาติทั้งโรงเรียนรัฐบาลและศูนย์การ
เรียนมีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของงบประมาณ ทั้ง
ในส่วนของบุคลากร อุปกรณ์ทางการศึกษา อาคาร
สถานที่ และทุนอาหารกลางวัน ปัญหาเรื่องการใช้
ภาษาในการสื่อสารของเด็ก การเผชิญกับอคติของ
ผู้ปกครองเด็กไทยและชุมชนโดยรอบ รวมถึงประเด็น
ความมั่นคง สำหรับศูนย์การเรียนจะพบปัญหาเพิ่มเติม
ในเรื่องมาตรฐานของหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียน
การสอน ความต่อเนื่องในการจัดการเรียนการสอน
การออกวุฒิทางการศึกษา ความถูกต้องตามกฎหมาย
ในการจัดตั้งและการสนับสนุนจากส่วนราชการ

ทั้งนี้ แนวทางสนับสนุนโอกาสทางการศึกษา
แก่ลูกแรงงาน สามารถทำได้โดย ๑.สนับสนุน
งบประมาณ ทุนการศึกษา ทุนอาหารกลางวัน อุปกรณ์
การเรียน สื่อและบุคลากร ให้แก่ศูนย์การเรียนและ
โรงเรียนรัฐที่ขาดแคลน ๒.ให้ความช่วยเหลือศูนย์การ
เรียนหรือโรงเรียนรัฐบาลในลักษณะเป็นโรงเรียนคู่แฝด
ที่จะช่วยเหลือกันในทุกๆ ด้าน ๓.ให้การสนับสนุน
จัดตั้งโรงเรียนเอกชนสงเคราะห์ ๔.เปิดโอกาสให้ลูก
แรงงานข้ามชาติเข้าเรียนในโรงเรียนมากขึ้น
๕.เผยแพร่ข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องสิทธิ
การศึกษ ของ เด็ก ต่อ สังคม ใน วง กว้าง

ชวงต่อมา เป็นการเสวนาแบ่งปันประสบการณ์
การทำงานในการจัดการศึกษาแก่ลูกแรงงาน
ข้ามชาติ โดยวิทยากร ๔ ท่าน ได้แก่

๑. คุณสุรีย์ วินิจชอบ อดีตผู้อำนวยการโรงเรียน
สันถวไมตรีศึกษา เป็นโรงเรียนเอกชนสงเคราะห์ซึ่ง
พัฒนามาจากศูนย์การเรียนใน อ.แม่สอด จ.ตาก

๒. คุณเสาวนีย์ สว่างอารมณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียน วัดศิริมงคล โรงเรียนรัฐบาลซึ่งจัดการเรียนการสอน ให้แก่ลูกแรงงานข้ามชาติจำนวนมากใน จ.สมุทรสาคร

๓. คุณวีรวรรณ วิเศษสิงห์ ครูผู้ร่วมก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้อาชาล จ.กาญจนบุรี

๔. คุณจรรุวรรณ ปานวิสัย ผู้แทนจากสำนักนโยบาย และแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ



คุณสุรีย์ วินิจชอบ
อดีตผู้อำนวยการ
โรงเรียนสันถวไมตรี
ศึกษา แบ่งปันถึง
สถานศึกษาเอกชนที่
จัดการศึกษาให้กับลูก

แรงงานที่ อ.แม่สอด ได้แก่ โรงเรียนสันถวไมตรีศึกษา, ศูนย์ Holy Infant Orphanage, ศูนย์การเรียนเซนต์ปีเตอร์, ศูนย์การเรียน New Blood และส่งนักเรียนเข้าสู่โรงเรียนรัฐบาลคือโรงเรียนบ้านท่าอาจ รวมถึงการสอนพิเศษให้กับเด็กในช่วงภาคค่ำ สิ่งที่คุณสุรีย์ทำสำเร็จคือ ผลักดันศูนย์การเรียนให้เป็นโรงเรียนเอกชนสงเคราะห์ ซึ่งจัดตั้งได้ในปี ๒๕๕๒

“ข้อดีของศูนย์การเรียนคือ มีค่าใช้จ่ายน้อยหรือไม่เสียเลย เพราะผู้ปกครองเด็กบางคนในหนึ่งเดือนมีงานทำแค่ ๕ วันเท่านั้น และได้ค่าจ้างเพียงวันละ ๘๐-๙๐ บาท ไม่สามารถเรียกเก็บเงินจากเด็กได้สองคือ มีความหลากหลายของภาษา เราสอนภาษาพม่า ภาษากะเหรี่ยง อังกฤษ คณิตศาสตร์ ศูนย์การเรียนไม่มีระเบียบเข้มงวด เช่น เรื่องต้องมาเรียนให้ครบ ๘๐% ไม่เข้มงวดเรื่องใส่ชุดนักเรียน อุปกรณ์การเรียน ฯลฯ

เมื่อเด็กมีวุฒิการศึกษาทำให้ไปเรียนต่อหรือนำไปสมัครงานได้ เช่นทำงานโรงงานจะได้ตำแหน่งสูงกว่าเด็กพม่าที่ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทย ปี ๒๕๔๙ เราส่งเด็กไปโรงเรียนท่าอาจ ๑๗๐ คน มีเด็กออกกลางคัน ๓๐ กว่าคน เพราะเขาปรับตัวเข้ากับระบบโรงเรียนไทยไม่ได้ หรือมาเรียนไม่ได้เพราะความ

ยากจนต้องไปทำงานช่วยพ่อแม่ เช่น ไปเย็บผ้า ไปทำงานก่อสร้าง ช่วงกลางคืนเราสอนผู้ใหญ่ เช่น คนงานโรงงาน ถ้าเขาสื่อสารภาษาไทยได้ จะช่วยตัวเองได้ และมีการอบรมต่างๆ เช่น การทำบัญชีครัวเรือน เราไปเยี่ยมบ้านเด็ก บางบ้านใช้ถุงปุ๋ยทำผ้าบ้าน ส่วนถ้าน้ำก็ใช้ถุงปุ๋ยแล้วใส่ถุงพลาสติกข้างใน เพราะเขาย้ายบ้านบ่อย บ้านหนึ่งอยู่กัน ๗-๘ คน การทำงานของเราใช้หัวใจหลายๆ หัวใจ **สมอง** หลายๆ **สมอง**”



คุณวีรวรรณ วิเศษสิงห์
ครูผู้ร่วม
ก่อตั้งศูนย์การเรียนรู้อาชาล จ.กาญจนบุรี
ให้ข้อมูลว่า อ.สังขละบุรีมีคนยากจนจำนวนมาก

พูดกันหลายภาษา ได้แก่ พม่า มอญ กะเหรี่ยง โพลั่ว ปกาเกอะญอ ความเป็นมาของแบมบู สคูล หรือศูนย์การเรียนรู้อาชาล เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตัวเองและเพื่อนๆ เข้าไปบริเวณใกล้ด่านเจดีย์สามองค์ ซึ่งเรียกว่าหกพันไร่ เป็นสวนยางพารา มีพม่า กะเหรี่ยง มอญมาขายแรงงาน เห็นเด็กๆ วิ่งเล่นอยู่ในโรงงาน ไม่มีโอกาสเรียนหนังสือเพราะความยากจน จึงชักชวนเด็กๆ มาเรียนโดยในระยะแรกก็สอนหนังสือเด็กได้ต้นยาง และใช้เงินส่วนตัวในการบริหารจัดการ

“เด็กดีใจที่มีครูมาสอน เราขับมอเตอร์ไซด์เข้าไป เด็กๆ วิ่งมาหาเราแล้วพูดว่า “เสี๋ยมาลาบี่” แปลว่า คุณครูมาแล้ว ทำให้มีกำลังใจที่จะทำงานต่อ แม้คิดจะหยุดสอนแล้วเพราะไม่มีเงิน แต่เมื่อเห็นเด็กๆ เรามองหน้ากันว่าจะหยุดได้หรือ เราไปคุยกับเจ้าของโรงงาน เขาบอกจะให้ค่าอาหารวันละ ๔๐๐ บาท เราก็เขียนหนังสือทุกวันเพื่อขอทุนสนับสนุนจากที่ต่างๆ จนกระทั่ง NCCM พาบราเดอร์ วิทอร์ กิล มูโนส เข้ามาเยี่ยม ดีใจมากที่มีคนสนใจให้ความช่วยเหลือเด็กๆ และครู”

“ปัจจุบันมีเด็กเรียนอยู่ที่ศูนย์ ๒๓๓ คน ชาย ๑๑๙ คน หญิง ๑๑๔ คน เชื้อชาติพม่า มอญ กะเหรี่ยง

ลาว ไทย เน้นสอนภาษาไทย มีครูสอนภาษาพม่าหนึ่งคน ครูทั้งหมด ๑๓ คน แบ่งเป็น ๘ ห้องเรียน อนุบาลจำนวน ๒ ห้องเรียน ป.๑ มี ๓ ห้องเรียน ป.๒ - ป. ๔ ชั้นละหนึ่งห้องเรียน เด็กที่อายุ ๑๕ ปีขึ้นไปส่งไปเรียนที่กศน. หลักสูตรของเราพัฒนามาจากหลักสูตรแกนกลาง เน้นสอนภาษาไทยให้เด็กพูด อ่านเขียนภาษาไทยได้ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน”

“การศึกษาไม่ควรจำกัดอยู่แค่ในห้องสี่เหลี่ยมหรือตึกสวยงาม ขอให้เรามากับันมุ่งไปด้วยหัวใจที่มุ่งมั่น มองไปข้างหน้า นำความรักของพระเจ้ามาในใจ ขอกำลังใจจากพระเจ้าในการทำงานทุกวัน การจัดการศึกษาไม่ใช่หน้าที่ของคนใดคนหนึ่ง หรือหน่วยงานใด แต่เป็นหน้าที่ของเราทุกคน ในถิ่นทุรกันดารที่ห่างไกลความเจริญ ยังมีเด็ก ๆ ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอีกมาก แม้มีผู้ใจบุญให้ความช่วยเหลือก็ยังไม่เพียงพอ ขอเชิญชวนทุกท่านหว่านเมล็ดพันธุ์แห่งความดี ความรัก ความงาม ในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก ๆ ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาให้มากที่สุด”



คุณเสาวนีย์ สว่างอารมณ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดศิริมงคล จ.สมุทรสาคร เผยถึงชีวิตความเป็นอยู่ของแรงงานต่างชาติดว่า

ลำบากมาก “เด็กลูกแรงงานบางคนต้องทำงานด้วย ถ้าไม่ทำงานก็ไม่มีสตางค์กินข้าว เด็กเหล่านี้ต้นทุนทางสังคมต่ำ ที่รับเด็กเหล่านี้เข้าเรียนเพราะระหว่างทางขับรถมาโรงเรียน เห็นเด็กวิ่งเล่นกัน จอดรถถาม เด็กไม่พูดด้วย คิดว่าเป็นเด็กพม่าแน่ ก็ค่อยๆ ชวนมาเรียนก่อนที่รัฐบาลจะประกาศให้เด็กเหล่านี้เข้าเรียนได้ เวลาเขตพื้นที่การศึกษาชั้นพื้นฐาน มาตรวจ ก็ต้องนำเด็ก

ไปซ่อนในป่าจาก เริ่มจากเด็กจำนวนไม่กี่คน ตอนนี้มีเด็ก ๘๐๐ กว่าคน”

“ดิฉันบอกครูว่าให้เราอยู่กันด้วยความรัก เราต้องรักเด็กพวกนี้ก่อน รักเขา ดูแลเขา จะได้อันสงค์มากกว่าไปสร้างโบสถ์เสียอีก เราชักเขา เขาก็รักเราตอบ แล้วความสุขจะเกิดขึ้น เราเขียนป้ายไว้ที่โรงเรียนว่า โรงเรียนแห่งความสุข ใครเข้ามาแล้วจะมีความสุข บอกกับบุคลากรในโรงเรียนว่าเด็กเหล่านี้ถึงเขาได้หรือจะปล่อยเขาวิ่งเล่น โดนรังแก เป็นปัญหาของสังคมได้หรือ ให้เขาเรียนโดยที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ นอกจากความสุขใจ เห็นหน้าเด็กเราก็มีความสุขแล้ว ข้าราชการมาบรรจุในโรงเรียน ดิฉันจะเรียกมาคุยก่อนว่าบริบทโรงเรียนเราเป็นอย่างไร ถ้าคุณครูหวังผลประโยชน์ จะมากอบโกยสอนพิเศษ ที่โรงเรียนไม่มี เพราะโรงเรียนนี้จะให้อย่างเดียว”

“เด็กเขามีความเป็นคน ถ้าเขาเลือกเกิดได้ เขาก็เลือกเกิดมาในท้องคนไทยแล้ว ถ้าเราไม่ดูแลเขา แล้วใครจะดูแล ถ้ามืดๆ เหล่านี้อยู่เรื่อย ๆ ว่า โตขึ้นหนูจะกลับพม่าไหม ไม่มีสักคนที่ยกมือ ถ้าเขายังอยู่ในไทย แล้วความเป็นอยู่เขาจะเป็นอย่างไร เพราะกฎหมายไทยห้ามไม่ให้พวกเขาทำหลายอาชีพ จะเป็นได้แค่แรงงานในโรงงานเท่านั้นหรือ เราต้องแหกกฎบางอย่างเพื่อเด็ก ต้องคิดหลักสูตรเฉพาะสำหรับเด็กกลุ่มนี้ เขามาอยู่เมืองไทย ต้องรู้ภาษาไทยเพื่อใช้ในการสื่อสาร จัดหลักสูตรภาษาไทยให้เข้มข้น จำเป็นต้องสอนทักษะชีวิต ความเป็นอยู่ในสังคม ให้เขาอยู่ในประเทศไทยอย่างมีความสุข ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับคนไทย ประกอบอาชีพได้ เราดูแลเขามากกว่าคนไทยใหม่ ตอบได้เลยว่า ไม่มากกว่า และอยากให้ชุมชนและผู้ปกครองได้มาเรียนภาษา วัฒนธรรมของเขา ไม่ใช่ไปรังเกียจเขา ต้องประชาสัมพันธ์ให้สังคมเข้าใจว่าเด็กกลุ่มนี้มีสิทธิ มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เหมือนกับเรา”

หลังจากนั้น เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น **คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด**



คุณพ่อสุวัฒน์ เหลืองสอาด

ผู้อำนวยการศูนย์สังคมพัฒนาสุราษฎร์ธานี ให้ข้อมูลว่า “ศูนย์ฯ โดยเฉพาะในจังหวัดพังงา เริ่มนำศูนย์การเรียนเข้าไป

ในโรงเรียน ให้โรงเรียนยอมรับศูนย์การเรียนที่มีเด็กพม่าเรียน ตอนนี้มีอยู่ ๕ ศูนย์ที่ส่งเสริมอยู่ และเอ็นจีโอรุ่นในพื้นที่ก็ทำเช่นกัน เห็นด้วยที่จะทำอย่างไรให้นโยบายของกระทรวงศึกษาธิการออกมาในภาคปฏิบัติให้ชัดเจนขึ้น ทำไมที่แม่สอดไม่ค่อยมีปัญหาในการเปิดศูนย์การเรียน แต่หลายพื้นที่ยากมาก”



คุณวิโรจน์ นิตตะโย

คุณวิโรจน์ นิตตะโย จากศูนย์สังคมพัฒนาสุราษฎร์ธานี ร่วมแสดงความคิดเห็นว่า “ปัญหานี้เป็นปัญหาสากล ในอเมริกา ยุโรป

ก็มีปัญหาเช่นกัน เป็นเรื่องความรู้สึกของมนุษย์ที่รักหวงแหนถิ่นฐาน หวาดระแวงคนที่แตกต่างจากเรา ถูกเหยียดหยามคนที่ด้อยกว่า รังแกคนที่สู้เราไม่ได้ ต้องเรียนรู้ธรรมชาติของตัวเอง ตัวเขา คนที่เราเกี่ยวข้องกับ การทำงานกับความรู้สึกของคนต้องใช้เวลามาก คนทำงานด้านนี้ต้องเตรียมใจว่าจะยาวจะหนัก ต้องทน ต้องถูกด่าว่า แต่เราทำเพื่อแก้ปัญหาสังคม เพื่อความเป็นธรรม คนไทยที่

เกี่ยวข้องกับแรงงานพม่าก็มีมาก คนขายส้มตำ ขายไอศกรีม ขายน้ำ ที่ภูเก็ต พอพม่าถูกจับไปตั้งแต่ம்பี ก็ยี่นง ขาดรายได้ไปเลย ไม่มีเงินไปเลี้ยงครอบครัว”



บราเดอร์วิทเตอร์ กิล มูโนส

บราเดอร์วิทเตอร์ กิล มูโนส ผู้ดูแลศูนย์การเรียนรัฐลาซาล อ.สังขละบุรี จ.กาญจนบุรี กล่าว

ว่า “อยากให้กำลังใจพวกเราทุกคนที่ทำงานด้านนี้ ดีใจมากที่มีมติคณะรัฐมนตรีปี ๒๕๔๘ ที่ขยายโอกาสทางการศึกษาแก่บุคคลที่ไม่มีหลักฐานทางทะเบียนราษฎรหรือไม่มีสัญชาติไทย คนส่วนใหญ่ที่ทำงานด้านการศึกษายังไม่รู้เรื่องนี้ หรือรู้แล้วแต่ไม่ยอมรับ ทั้งโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนคาทอลิก ถ้ารับเด็กพม่าเข้าเรียน คุณไม่ได้ทำผิดกฎหมาย โรงเรียนคาทอลิกหลายโรงเรียนกลัวว่าถ้ารับเด็กพม่าที่ไม่มีหลักฐานเข้าเรียน เวลา สข.มาตรวจจะอย่างไร เราต้องช่วยกันให้ระเบียบนี้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป

ในปี ค.ศ.๑๙๖๐ ยูเนสโกได้ออกอนุสัญญาต่อต้านการเลือกปฏิบัติในเรื่องการศึกษา เป็นเอกสารสำคัญในการแก้ปัญหาเด็กต่างชาติ ระบุว่า เด็กทุกคนที่อาศัยอยู่ในประเทศนั้น จะต้องได้รับการศึกษาเหมือนกับเจ้าของประเทศ ห้ามเลือกปฏิบัติ การให้การศึกษาถูกแรงงาน เราทำนอกกฎหมาย กฎหมายยังไม่ถึง แต่เราไปข้างหน้าก่อน **ชีวิตมาก่อน ความยุติธรรม ความเมตตาต้องมาก่อน กฎระเบียบมาทีหลัง**” 

ทั้งนี้ การทำกรณีศึกษา และจัดสัมมนา “ร่วมส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาแก่ลูกแรงงานข้ามชาติ” มุ่งหวังเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักให้กับผู้บริหารโรงเรียนคาทอลิก ต่อการเปิดโอกาสให้ลูกแรงงานข้ามชาติได้รับการศึกษา และมีนโยบายรับเด็กลูกแรงงานข้ามชาติให้เข้าเรียนในโรงเรียนของตน และเพื่อสร้างความตระหนักถึงสิทธิทางการศึกษาของลูกแรงงานข้ามชาติให้กับพระศาสนจักรฯ เพื่อนำไปสู่การแสวงหาทางออกร่วมกันต่อไป